

Yaşlı David A. Bednar

Gelin, Görün

İsa Mesih'in Kilisesi her zaman müjdecî bir kiliseydi ve her zaman müjdecî bir kilise olacaktır.

Benim mesajım özellikle İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin üyesi olmayan kişilere yöneliktir. Çoğunuzun merak ettiği önemli bir soruyu ele alacağım: "Son Zaman Azizleri inandıkları şeyleri bana anlatmaya ve kiliseleri hakkında öğrenmem için beni davet etmeye neden çok heveslidirler?"

Dua ediyorum ki Rab'bin Ruhu sizlerle etkin bir şekilde iletişim kurabilmem için bana ve bu soruya vereceğim yanıtı açık bir şekilde anlamanız için size yardım edecektir.

İlahî Bir Vazife

İsa Mesih'in sadık öğrencileri her zaman cesur bir görevli olmuşlardır ve her zaman cesur bir görevli olacaklardır. Bir görevli, Mesih hakkında Fidyeye ile Kurtaran olarak tanıklıkta bulunan Mesih'in bir takipçisidir ve O'nun sevindirici haberine ilişkin gerçekleri duyurur.

İsa Mesih'in Kilisesi her zaman görevli [müjdecî] bir kiliseydi ve her zaman görevli [müjdecî] bir kilise olacaktır. Kurtarıcı'nın Kilisesi'ndeki her üye, Yeni Antlaşma'da kaydedildiği gibi, Rab tarafından Havarilerine verilen ilahî vazifenin yerine getirilmesi için ciddi bir yükümlülüğü kabul etmişlerdir.

"Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin;

"Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim. Amin" ([Matta 28:19-20](#)).

Son Zaman Azizleri, Rab İsa Mesih ve O'nun iade edilmiş sevindirici haberi hakkında bütün uluslardaki tüm insanlara öğretmek için bu sorumluluğu ciddiye alırlar. Biz Kurtarıcı

tarafından eski zamanda kurulan aynı Kilise'nin son günlerde yeryüzünde O'nun tarafından yeniden kurulduğuna inanıyoruz. Öğretiler, ilkeler, rahiplik yetkisi, kutsal törenler ve O'nun sevindirici haberinin antlaşmaları bugün O'nun Kilisesi'nde bulunmaktadır.

Sizi bizimle kiliseye gelmeye ya da tam zamanlı görevliler ile beraber öğrenmeye davet ettiğimiz zaman size bir ürün satmaya çalışmıyoruz. Kilise'nin üyeleri olarak, göksel bir yarışmada ödüller ya da ikramiye puanları kazanmıyoruz. Biz sadece Kilise'nin sayısal boyutunu arttırmaya çalışmıyoruz. Ve en önemlisi, biz sizi bizim inandığımız gibi inanmaya zorlamıyoruz. Sizi İsa Mesih'in sevindirici haberinin iade edilmiş gerçeklerini dinlemeye davet ediyoruz, böylece siz çalışarak, derin derin düşünerek ve dua ederek, sizlerle paylaştığımız bu şeylerin doğru olup olmadığını kendiniz bulabilirsiniz.

Bir kısmınız, "Ben zaten İsa'ya inanıyorum ve O'nun öğretilerini uyguluyorum," ya da "Ben Tanrı'nın gerçekten var olup olmadığından emin değilim" diye yanıt verebilir. Bizim davetlerimizin amacı sizin dini geleneklerinizi ya da hayat tecrübelerinizi azaltmak için bir girişim değildir. Doğru bildiğiniz, iyi ve övgüye değer her şeyi yanınızda getirin. Ve bizim mesajımızı test edin. İsa iki öğrencisini çağırıp onlara "gelin, görün" dediği gibi ([Yuhanna 1:39](#)), aynı şekilde biz de sizi İsa Mesih'in iade edilmiş sevindirici haberinin daha önce doğru olarak inandığınız değerleri geliştirip geliştirmedini ve zenginleştirip zenginleştirmedini gelip görmeye teşvik ediyoruz.

Gerçekten de, bu mesajı her ulusa, soya, dile ve halka ulaştırmak için ciddi bir sorumluluk hissediyoruz. Ve bugün 88 binden fazla tam zamanlı görevlinin dünya genelinde 150 bağımsız devlette emek verdiği bir güçle bunu kesinlikle yapıyoruz. Bu fevkalade erkek ve kadınlar Kilisemiz'in üyelerine, İsa Mesih'in sonsuz sevindirici haberini duyurmak için her birimizin sahip olduğu ilahi vazifeyi ve kişisel sorumluluğu yerine getirmelerine yardım ederler (bkz. [Ö&A 68:1](#)).

Ruhsal Bir Vazifeden Daha Önemli

Ancak bu mesajı bildirmeye istekli olmamız, ruhsal vazife anlayışının tek bir sonucu değildir. Daha doğrusu İsa Mesih'in iade edilmiş sevindirici haberini sizinle paylaşma isteğimiz, bu gerçeklerin bizim için ne kadar önemli olduğunun bir yansımasıdır. İncancımızı size açıklamaya çalışırken neden bu kadar açık sözlü olduğumuzu, yıllar önce benim ve eşimin iki oğlumuzla birlikteyken başımıza gelen bir olayı açıklamaya çalışarak, bunu en iyi şekilde tarif edebileceğime inanıyorum.

Bir akşam Susan ve ben evimizdeki bir pencerenin yanında durduk ve küçük oğullarımızdan ikisini dışarıda oynarken izledik. Dışarıda yaşadıkları macera sırasında, iki oğlumuzdan küçük olanı küçük bir kaza sonucu hafif bir şekilde yaralandı. Oğlumun ciddi bir yarası olmadığını çabucak fark ettik ve hemen yardım etmemeye karar verdik. Kardeş sevgisi

hakkında olan aile görüşmelerimizden bazılarının onlara yardım edip etmediğini gözlemlmek ve görmek istiyorduk. Sonra ne olduğu hem ilginç hem de öğreticiydi.

Ağbisi küçük kardeşi teselli edip onu dikkatli bir şekilde eve geri getirdi. Sonra olacakları izlemek için Susan ve ben mutfağa yakın bir yerde durduk ve onların başına daha başka bir şey gelmesin diye ya da ciddi bir kaza ihtimaline karşı anında müdahale etmek için hazır bir şekilde bekledik.

Ağbisi bir sandalyeyi mutfak lavabosunun yanına çekti. Sandalyenin üzerine çıktı, kardeşinin çıkmasına yardımcı oldu, musluğu açtı ve küçük kardeşinin çizilmiş koluna büyük bir miktarda bulaşık deterjanı dökmeye başladı. Nazik bir şekilde kiri yıkayıp temizlemek için elinden geleni yaptı. Küçük kardeşin bu yöntemle olan tepkisi sadece kutsal kitaplarda kullanılan bir dille doğru bir şekilde tarif edilebilir: “Ve ağlayıp inlemeye, bağırıp dişlerini gıcırdatmaya nedenleri olacak” ([Mosiya 16:2](#)). Ve o küçük çocuk nasıl da feryat etti!

Fırça ile temizlik bittikten sonra, kol dikkatli şekilde bir havlu ile kurutuldu. Bir süre sonra çığlıklar durdu. Sonra ağbisi mutfak tezgahının üstüne çıktı, bir dolabı açıp yeni bir merhem ilacı tüpünü buldu. Küçük kardeşinin kolundaki çizikler büyük veya geniş olmasa da, ağbisi neredeyse tüpün içindeki bütün merhemi yaralı kolun her tarafına sürdü. Küçük kardeşin çığlıkları yeniden başlamamıştı, çünkü küçük çocuk merhemin rahatlatıcı etkisini açık bir biçimde bulaşık deterjanın temizleyici etkisinden daha çok sevmişti.

Ağbisi daha önce merhemi bulunduğu dolaba geri döndü ve orada içinde steril sargı bezleri olan yeni bir kutu buldu. Sonra kutuyu açtı ve kardeşinin kolunu, bir aşağı bir yukarı sargı bezi ile bileğinden dirseğine kadar sardı. Acil durum atlatıldıktan sonra, mutfağın her tarafını sabun baloncukları, merhem ve sargı bezleri kaplamıştı; iki küçük çocuk neşeli gülümsemeleri ve mutlu yüzleriyle sandalyeden aşağı atladılar.

Daha sonra olanlar en önemlisiydi. Yaralanmış olan kardeş geri kalan sargı bezlerini ve neredeyse boş olan merhem tüpünü toplayıp tekrar dışarı çıktı. Hemen arkadaşlarını arayıp buldu ve onların kollarına da merhem sürüp sargı bezi ile sarmaya başladı. Hem Susan, hem ben oğlumuzun samimiyetine, hevesine ve hızlı bir şekilde müdahalede bulunmasına hayran kaldık.

Bu küçük çocuk neden bu yaptıklarını yaptı? Lütfen küçük çocuğun hemen ve sezgisel olarak, kendi canı yandığında ona yardımcı olan şeylerin aynısını kendi arkadaşlarına vermek istediğine dikkat edin. Bu küçük çocuğun böyle hareket etmesi için ısrarla tavsiye verilmesi, davet edilmesi, hatırlatma yapılması ya da dürtülmesi gerekmiyordu. Onun paylaşma isteği en yardımsever ve en yararlı kişisel bir tecrübenin doğal sonucuydu.

Birçoğumuz yetişkinler olarak, uzun süredir çektiğimiz ağrıları dindiren bir tedaviyi ya da bir ilacı keşfettiğimizde veya yaşadığımız zorluklara cesaretle ve kafamızı karıştıran durumlara

sabırla göğüs germemizi sağlayan bir öğüdü dinlediğimizde kesinlikle aynı şekilde davranırız. Bizim için en anlamlı olan ya da bize yardımcı olan şeyleri başkaları ile paylaşmak hiç de sıra dışı değildir.

Bu aynı yöntem manevi yönden önemi ve sonucu olan konularda özellikle belirgindir. Örneğin, Mormon Kitabı olarak bilinen bir kutsal yazı kitabında bulunan bir hikaye eski bir peygamber ve lider olan Lehi adındaki biri tarafından görülmüş bir rüyayı öğretir. Lehi'nin rüyasındaki ana konu "Tanrı'nın sevgisinin" simgesi olan yaşam ağacıdır; bu ağaç "her şeyden daha çok arzu edilen" ve "ruhu en çok sevindiren" şeydi ([1. Nefi 11:22-23](#); ayrıca bkz. [1. Nefi 8:12, 15](#)).

Lehi şu açıklamada bulundu:

"Ve öyle oldu ki gidip o ağacın meyvesinden yedim ve bu meyvenin o güne kadar tattığım her şeyden daha tatlı olduğunu gördüm. Evet ve ağacın meyvesinin o güne kadar görmüş olduğum bütün beyazlıkları geçen bir beyazlıkta olduğunu gördüm.

"Ve ağacın meyvesini yediğimde, bu ruhumu son derece büyük bir sevinçle doldurdu; bu nedenle ailemin de bu meyveden yemesini arzu ediyordum; çünkü bu meyvenin bütün diğer meyvelerden daha çok arzu edildiğini biliyordum" ([1. Nefi 8:11-12](#); vurgu eklenmiştir).

Tanrı'nın, çocukları için olan sevgisinin en büyük belirtisi Rab İsa Mesih'in ölümlü hizmeti, kefaret amacıyla kurban oluşu ve Dirilişi'dir. Ağacın üzerindeki meyveler, Kurtarıcı'nın Kefareti'nin nimetleri için bir sembol olarak düşünülebilir.

Ağacın meyvesinden yedikten ve büyük bir sevinç yaşadıkten sonra Lehi'nin o anda gösterdiği tepki, bu meyveyi ailesi ile paylaşmak ve onlara hizmet etmek için artan isteğiydi. Lehi bu şekilde Mesih'e döndüğü için, başkalarına sevgi ve hizmette de daha kusursuz oldu.

Mormon Kitabı'ndaki başka önemli bir bölüm, ciddi bir şekilde dua eden ve Tanrı'ya yalvaran Enos adındaki bir adamın duası Tanrı tarafından işitildikten ve cevaplandıktan sonra onun başına gelenleri tasvir etmektedir.

O şöyle dedi:

"Ve ruhum acıktı ve Yaratıcımın önünde diz çökerek ruhum için O'na var gücümle dua edip yakardım; ve bütün gün O'na haykırdım; evet ve gece olduğunda sesimi hâlâ yükseltiyordum ki sesim göklere ulaştı.

"Ve bir ses gelip bana şöyle dedi: Enos, günahların bağışlandı ve sen kutsanacaksın.

"Ve ben Enos, Tanrı'nın yalan söyleyemeyeceğini biliyordum; bu nedenle suçum silinip gitmişti.

"Ve ben: 'Rab, bu nasıl oldu?' dedim.

"Ve Rab bana şöyle dedi: Daha önce hiç sesini duymadığın ve görmediğin Mesih'e olan inancın sayesinde oldu. ... bu nedenle, git, imanın seni iyileştirdi.

"Şimdi, öyle oldu ki bu sözleri duyunca, kardeşlerim Nefililer'in huzuru için istek duymaya başladım; bu nedenle bütün yüreğimi onlar için Tanrı'ya döktüm" ([Enos 1:4-9](#); vurgu eklenmiştir).

Enos, Rab'be "bütün kalbiyle" ([2. Nefi 31:13](#)) döndüğü zaman ailesinin, arkadaşlarının ve tanıdığı insanların huzuru için duyduğu ilgi aynı anda arttı.

Bu iki bölümden öğrendiğimiz daimi dersler, "bir işi isteksizce yapmanın" çok daha ötesinde olan samimi ve gerçek hizmetin ön koşulu olan İsa Mesih'in Kefareti'nin nimetlerini kendi kişisel hayatımızda tecrübe etmenin önemidir. Lehi'ye, Enos'a ve bu anlattığım hikayedeki küçük oğlumuzda çok benzer bir şekilde, İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin üyeleri olarak bizler de, ruhsal belirsizlikler ve günahla bağlantılı acılar yaşamışızdır. Bizler aynı zamanda sadece Kurtarıcı'nın sevindirici haberinin ilkelerini öğrenerek ve yaşayarak elde edebileceğimiz paklanmayı, vicdan huzurunu, ruhsal iyileştirilmeyi ve yenilenmeyi ve rehberliği tecrübe ettik.

İsa Mesih'in Kefareti, paklanmak ve temizlenmek için gereken temizleyici maddeyi, ruhsal yaraları iyileştirmek ve suçu silmek için gereken yatıştırıcı merhemi ve hem iyi hem kötü zamanlarda sadık kalmamızı sağlayan korumayı temin eder.

Mutlak Gerçek Vardır

Size, İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin üyeleri olmayan aile fertleri ve arkadaşlara, neden bir görevli [müjdecisi] olduğumuzun temel sebeplerini açıklamaya çalıştım.

Mutlak gerçek, giderek artan bir şekilde mutlak değerleri aşağılayan ve kovan bir dünyada bulunmaktadır. Gelecekte bir gün, "herkes diz [çökecek] ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça [söyleyecektir]" ([Filipililer 2:10-11](#)). İsa Mesih, mutlak suretle Ebedi Baba'nın Biricik Doğmuş Oğlu'dur. Bizler O'nun Kilise'nin üyeleri olarak, O'nun yaşadığına ve O'nun Kilisesi'nin bu son günlerde bir bütün olarak iade edildiğine şahitlik ederiz.

Bizim mesajımız hakkında öğrenmeniz ve test etmeniz için size sunduğumuz davetler, İsa Mesih'in sevindirici haberinin hayatımızdaki olumlu etkilerinden kaynaklanmaktadır. Bazen

bulduğumuz girişimlerde garip ya da kaba veya ısrarcı olmuş olabiliriz. Bizim tek isteğimiz bizim için en değerli olan gerçekleri sizlerle paylaşmaktır.

Rab'bin Havarilerinden biri olarak, içimdeki tüm enerjiyle, O'nun ilahiliğine ve gerçekliğine dair tanıklığımı sunarım. Ve ben sizi "gelip görmeye" davet etmek istiyorum ([Yuhanna 1:39](#)), Rab İsa Mesih'in kutsal adıyla, amin.